

Սերմերը՝ որք մեռան աչաց
 Յուրտ ծոցին մէջ առ երկրի,
 Զուարթ վայրին մէջ երանգաց
 Դուրս կը պոռթկան ցնծմամբ լի.
 Մինչ կը փութայ բունն դէպ յերկին
 Արմատն ի խոր կը ձգտի,
 Հոգին կ'սը Ստիգսի բաժին
 Կէսն եթերին կը լինի:

Կը պատկանին կէս մ'կենդանեաց,
 Կէս մ' մեռելոց աշխարհին.
 Պատուիրակ են անոնք ինձ քաջ,
 Քաղցրը ձայնիս կոկիտին.
 Թէ՛ք զանոնք պահէ իր քով
 Անդունդին մէջ առնելի
 Մատաղ զարնան բնծիղներով
 Բերանն ազնիւ կը խօսի.
 Թէ՛ հեռի ալ պայծառ լուսնէ՛
 Ուր ստուերք են տիրամած
 Սիրազեղ կուրծն դեռ կը բաղխէ,
 Սիրաք կը վառին փափկազգաց:

Ուրախացէ՛ք, ծնունդք դաշտի,
 Որ նորաբոյս կը պննի,
 Զեր բաժակը պիտի յորդի
 Մաքուր ցօղէն նեկաարի.
 Եփեղ չողով ծիածանիս.
 Պիտ' թանամ ձեզ լուսափայլ.
 Դէմքին նման արշալուսին
 Պիտ' ներկեմ ձեր տերեւ ալ:
 Շողին մէջը պայծառ զարնան
 Թող փափկասիրտ ամէն ոք
 Թօշնած փունջին մէջը աշնան
 Կարդայ իմ ցաւս ու հանոյք:

ՇԻՆԼԻՐ

Թարգմ. Մ. Ա. ՄԵՂՈՅԵ

Քինկզպրկ, Քալիֆոռնիա.

ՀՈՒՆԳԱՐԱՐԱԶԱՅ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Բէշդայի թերթերուն մէջ օրուան զբա-
 ղեցնող հարցերու կարգն անցեր է, հայ
 կաթողիկներու առանձինն եպիսկոպոսու-
 թեան խնդիրը: Ազգային զգացման զար-
 թումը, տարիներէ ի վեր ծաւալելու հետ
 Սոնկոթի ու ուրիշներու ձեռքով, յետ կեր-
 ւայի մէջ հայկական հնութեանց թանգա-
 րան մը հիմնել տալու, իր մեծ ձեռք առած

է հայ կաթողիկ առանձին եպիսկոպոսու-
 թիւն մ'ունենալու գաղափարին մէջ:

Առաջին քայլերը առնուած են զայն ի-
 րականացնելու համար: Աշխարհիկ և եկե-
 ղեցական դասակարգերէ կազմուած պա-
 տուիրակութիւն մը, շատ ընտիր ու բազ-
 մաթիւ, առաջնորդութեամբ վիճենայի
 Մխիթ. Մխարանութեան արքեպիսկոպոս
 արքային, գերապ. Գոլորիկեանի, կը դիմէ
 կրօնից նախարարին, Զիշի կոմսին, խնդի-
 րը ներկայացնելու համար: Բէշդայի մեր
 թղթակից մը, Յուլիոս Միրզոյեան, հրա-
 պարակազիր և յայտնի անդամներէն մէկը
 նոյն խմբին, կը զրէ մեզի թէ «Պատուի-
 րակութիւնը սրտագին ընդունելութիւն մը
 գտաւ կրօնից նախարարին քով, որ մեծ
 հաճութեամբ ընդունեցաւ մեր աղերսը»:

Զիշի կոմսը յայտնած է թէ խնդրին վերջ-
 նական լուծումը Մ. Պապին հաւանութենէն
 կախումն ունի: Միւս կողմէ հունգարա-
 հայ գաղութը ինք զինք բաւական չզգար
 եպիսկոպոս մը պահելու, և տէրութեան
 օգնութեան դիմելու հարկին մէջ կը գտնէ
 զինք:

Մենք, վստահ ենք որ Սուրբ Հայրը
 ժողովրդեան միաձայն ու թախանձագին
 խնդրանքին հանդէպ միշտ բարեհաճ պիտի
 գտնուի: Ու Հունգարիոյ մեր վեհաճն
 ազգայինները պիտի գիտնան գտնել մի-
 ջոցները սահելու եպիսկոպոսութիւն մը
 որ իրենց փառք մը պիտի ըլլայ: Միւս
 կողմանէ՝ տէրութիւնը հայ կաթողիկ ե-
 պիսկոպոսական աթոռ մը հաստատելով,
 աւելի պիտի հաստատէ այն վերջին ծայր
 համակրական զգացումները՝ զորոս Հայերը
 միշտ տածեր են Հունգարիոյ հանդէպ:

Բէշտայի մամուլին մէջ կաթողիկ ե-
 պիսկոպոսական հարցը ջերմ ընդունելու
 թիւն գտած է ազատական մամուլին մէջ:

